

Näin syksyllä on mukava muistella kulunutta lämmintä kesää ja 63 hellepäivää kärstyskupolin alla. Itse vietin paljon aikaa kesämökilläni, jonne olin hiljattain tehnyt keittiöremontin. Ostin keittiöpakettin tunnetulta ruotsalaiselta huonekalujätiltä ja muuta palapeliä en ajankulukseni tarvinnutkaan.

Kuten kaikki lukijat tietävät, tiskipöydän yläpuolelle sijoitettavan astiankuivauskaapin kehitti kotitalousopettaja ja osastopäällikkö Maiju Gebhard vuonna 1945. Kätevydestään huolimatta tämä suomalainen keksintö ei ole levinnyt maailmalle niin kuin Nokian kännykkä muinoin teki. Ruotsalainen huonekalujätti on kuitenkin tullut sen verran meitä vastaan, että lisäosilla heidän myymänsä

astiakaapin voi muuntaa tutuksi ritiläpohjaiseksi kuivaimeksi.

Muuten kaikki on hyvin, keittiö kuivauskaappeineen on hienon näköinen, mutta yksi pulma asiaan liittyy. Kuivauskaapin ritilät ovat käsittämättömän liukkaat. Kuivumaan laitettava muumimuki menee kaapin laidasta laitaaan kuin curlingkiekko pienimmästäkin tönäisystä. Koska toisinaan on tarve pinota kuivumaan laitettavia astioita päällekkäin tai toisiinsa nojaamaan, on tiskaamisesta tullut tarkkuuslaji. Jatkuva ketjureaktion pelko leijuu astianpuhdistusprosessin yllä.

Olen pohtinut prosessia, joka on johtanut siihen, jolla tällainen oikeannäköinen mutta käytettävyydeltään toimimaton esine on

suunniteltu. Voisi ajatella, että suunnittelijalle on selitetty, millainen kuivauskaappi on ja suunnitelman valmistuttua mallia on tarkasteltu miehissä ja todettu sen olevan valmis tuotantoon. Valmistetut koe-erät on todettu täyttävän laatukriteerit ja tuote on laskettu myyntiin. Koska ritiläpohjaista astiankuivauskaappia käytetään vain Suomessa, kukaan suunnittelu tai valmistusprosessiin osallistunut henkilö ei missään vaiheessa ole kokeillut ritilöiden toimivuutta käytännössä.

Samanlainen teorian ja käytännön välisen yhteyden puute tuntuu välillä vaivaavan suomalaista koulujärjestelmää. Käytännön opetus- ja kasvatustyötä tekevien antamaa

palautetta ei haluta kuulla, epäkohtia nähdään siellä, missä niitä ei ole ja uudistuksia implementoidaan ilman seurantaa. Toivotan kaikki opetustyön suunnittelijat jalkautumaan kouluille tutustumaan vallitsevaan todellisuuteen, ettei koulusta muodostuisi tiskikaappini kaltaista liukasta pintaa vailla kiinnekohtia ympäröivään yhteiskuntaan.

P.S. Aina ei vika ole ainoastaan suunnittelijassa. Joskus tulee tekijällekin kömmejä. Asensin kuivauskaapit matalan majani katonrajaan ja koska mökki olikin hieman vinksallaan, ovet ottivatkin kattoon kiinni eivätkä auenneet. Kaikki piti purkaa ja asentaa puoli senttiä alemmaksi.

